

ÉN KOMMUNE – TRE ØJEBLIKSBILLEDER OM AFLEVERING OG HENTNING I EN CORONA TID

Illustration: Tom Kristensen

Helsingør
Kommune

Helsingør Kommune har været igennem det samme som alle andre – nedlukning, genåbning, ændringer af hverdagen. To pædagoger og en forældre er enige om én vigtig erfaring fra perioden: Der er meget store fordele ved, at børnene ikke afleveres og hentes på stuen!

Af Pia Lykke Johansson, Pædagog og Leder, Børnehuset Ålsgårde, Maria, mor til Carla, Børnehuset Ålsgårde og Helle Jespersen, Børnehuset Klatretræet

ØJEBLIKSILLEDE 1

– fra Børnehuset Ålsgårde
– v. Pædagog og Leder,
Pia Lykke Johansson

“De voksne må ikke gå med ind i børnehaven mere. Nu har vi børnehaven helt for os selv!”

Børnene i både vuggestue og børnehave i Børnehuset Ålsgårde er igennem hele Coronatiden blevet afleveret enten ved lågen ind til legepladsen eller i døren ind til stuen.

Det er helt fantastisk at se, hvordan børnene nu kommer ind på stuen, med deres små rygsække på, hvordan de målrettet går hen og sætter deres madkasse i køleskabet og deres drikkedunk på plads på stuen, fortsætter ud i garderoben og tager deres overtøj og sko af, som de til sidst målbevidst hænger på plads i deres garderobe - for derefter at entre stuen, selvsikre og klar til at gå i gang.

Flere børn, som tidligere kunne have svært ved at slippe deres forældre, når de blev afleveret, eller som kom generte ind på stuen og havde brug for lige at sidde lidt hos en voksen, inden de gik i gang med at lege, er under Corona blevet styrket væsentligt i deres måde at ankomme og starte dagen på. De stråler af selvtillid og mestring og de fremtræder glade og klar til dagen på en helt ny måde.

For eksempel har vi en pige, som tidligere har haft det svært i afleverings-situationen, på grund af den uro det skaber, når alle forældre afleverer og lige skal tale med pædagogen på stuen. Om de nye afleverings-procedurer, hvor forældrene ikke kommer ind i huset, udtaler hun:

“De voksne må ikke gå med ind i børnehaven mere. Nu har vi børnehaven helt for os selv!”

Hun har fået langt bedre morgener, med mere overskud og deltagelse, og generelt også en bedre formiddag, hvor hun fremtræder mere selvstændig og samtalende, end hun har gjort tidligere.

Vi har sammen med bestyrelsen overvejet at fortsætte denne måde at aflevere på, også efter Corona.

Man kan sige, at børnene ikke længere bliver afleveret, men at de selv indtager deres dag.

ØJEBLIKSILLEDE 2

– fra Børnehuset Ålsgårde
– v. Maria, mor til Carla
(forfatteren har ønsket at være anonym, men hendes identitet er kendt af redaktionen)

“I Corona perioden oplever jeg en HELT anden pige, når jeg henter hende!”

Tidligere når jeg hentede Carla om eftermiddagen, fandt jeg hende ofte siddende lidt passiv og stirre på virvaret af “fremmede” forældre. Ofte oplevede jeg, at hun “brød sammen”, når vi kom hjem, hvor hun græd rigtig meget og hvor jeg skulle bruge lang tid på at få hende “i ro”. Oftest ville hun allerhelst sidde helt krammet ind til mig – eller: “Må jeg ikke nok bare lægge mig på sofaen og slappe af”.

“Hvis man skal have hjemmesko på om morgenen, kan man jo bare sige det til en af damerne, så hjælper de.”

Når jeg spurgte ind til, hvad Carla havde oplevet i børnehaven, eller vi sammen så på fotos

og lignende, var det meget begrænset, hvad hun fortalte om dagen. Måske at "jeg lavede sandkage med en voksen, men jeg kan ikke lige huske hvem". Ofte sagde hun også, når vi kom hjem: "Mor jeg har siddet og ventet og ventet og ventet på at blive hentet". Med andre ord - det hun nok mest huskede var den sidste time ud af hele dagen...

Man kan sige, at børnene ikke længere bliver afleveret, men at de selv indtager deres dag.

I Corona perioden har jeg så oplevet en HELT anden pige, når jeg henter hende. Fra at hente en passiv lille pige bliver jeg nu mødt af en storsmilende pige, der stolt står klar med sin rygsæk. Når vi er hjemme, løber hun (uden overdrivelse!) storgrinende ind i huset, hvor hun straks sætter sig til at lege med sine små figurer, eller lignende. Jeg oplever derfor, at hun faktisk allerede ER i ro, når vi kommer hjem. Så, i stedet for en tyndslidt pige, kan vi med det samme sætte os ned og lege hyggeligt sammen.

Jeg tænker også, at overgangen fra børnehaven til afhentning er blevet tydeligere for hende, for, som hun siger "Bente siger til mig, når vi skal stille os ved lågen og så kommer du, mor". En sjov, lille ting er, at tidligere så handlede hendes små lege med dukkerne/figurerne hjemme meget om det at blive hentet/afleveret. Nu handler de i stedet meget mere om, at den lille "figur-Bente" laver lege med børnene. Det synes i det hele taget at have stor betydning for hende, at den voksne sætter legen igang og at det har gjort det lettere for hende at deltage i og dermed huske legen senere. Hun fortæller også meget mere om andre børn. "Cirkeline er min ven", sagde hun i går. Eller "Jeg legede riddere med Jonathan, han er nemlig rigtig god til..." Før sagde hun faktisk

næsten altid "Bente er min ven" og "Jeg vil kun lege med de voksne". Så, det er faktisk også som om, hun har fået mere fokus på de andre børn nu. Hun har gentagne gange sagt til mig "De voksne må ikke gå med ind i børnehaven mere. Nu har vi børnehaven helt for os selv".

Hun siger også, at "damerne hjælper mig med at få tingene ned i garderoben om morgenen" eller "Hvis man skal have hjemmesko på om morgenen kan man jo bare sige det til en af damerne, så hjælper de". Jeg har faktisk prøvet at spørge hende, hvorfor det er dejligt at have børnehaven for sig selv, og til det svarede hun: "Man må ikke larme så meget i børnehaven". Generelt fortæller og taler hun meget om "ro". "Bente siger, man skal være rolig, når man spiser" eller "Idag så råbte den og den og Bente sagde, de skulle være stille, man må ikke larme så meget".

Allerede på vejen hjem til huset begynder hun at fortælle om alt det, hun har oplevet. Det er blevet meget nemmere for hende at genfortælle HELE dagen. For eksempel siger hun: "Idag skulle vi starte udenfor, og så fandt Bente på, at vi skulle....Senere gik vi ind og så lavede vi...". Jeg oplever altså, at hun fortæller langt flere små detaljer fra dagen. "Da jeg skulle have sandaler på, så drillede de, men så kom Bente og hjalp og så..." eller "Idag fandt Bente på, at vi skulle kravle hen over legehuset"; efterfulgt af en masse detaljer om hvem der var med og hvem der sagde hvad til hinanden. I hendes fortællinger lægger hun meget vægt på, hvad enten Bente eller Kasper "har fundet på af sjove lege idag" og hver morgen siger hun faktisk: "Det bliver spændende at se, hvad Bente finder på, vi skal lege idag" – og dén slags sagde hun aldrig før.

Det er egentlig lidt sjovt, for jeg gik og forestillede mig, at det ville være mere utrygt at blive afleveret i døren eller udenfor om morgenen, men det har vist sig ikke at være tilfældet. Carla (og Conrad) har i dag en helt anden ro-busthed og nærmest fra dag 1 er det gået helt smertefrit.

ØJEBLIKSBILEDE 3

– v. Helle Jespersen,
Børnehuset Klatretræet

“De totalt nye måder at aflevere på – skabte ro i situationen!”

Da vi alle blev lukket ned i marts måned, gjorde vi os mange overvejelser om, hvordan det skulle blive, når vi igen skulle genåbne.

Howdan skulle det være for børnene at komme tilbage til en hverdag, som var forandret på grund af alle de retningslinjer, vi nu var underlagt fra SST?

- Vi var alle enige om, at vores tætte nærvær og omsorg med børnene skulle bevares.
- Og at vi i alle retningslinjerne skulle have fokus på børnenes perspektiv.
- Samt at børnene skulle opleve voksne, som opførte sig på samme måde som tidligere.

Nye gruppeinddelinger og de store udenfor - Vi inddelte børnene i små grupper á 5 børn og vi havde de mindste indenfor på deres stuer og de største børn udenfor med et natur/spejder tema, som fyldte hele deres dag. De lavede aktiviteter med naturen som drejepunkt, fik mad fra bål og sov i krybber på legepladsen.

Afleveringer direkte til stuen - Vores afleveringer blev også planlagt på en ny måde. Hver stue skulle aflevere ved deres egne garderobe-områder i stedet for at komme ind ad vores hoveddør og skulle igennem hele gangen.

Vi var forberedte på, at det måske kunne blive udfordrende for nogle af vores børn og forældre

at blive afleveret på denne måde. Men allerede første dag vi genåbnede, kunne vi mærke en ny form for ro og en fordybelse, som vi ikke havde forudset.

Vi så, at de mindste børn ikke blev afbrudt af forældre, der skulle ind og ud af stuerne og dermed fik de heller ikke en bevidsthed om et savn af egne forældre og deraf gråd.

Vi har sammen med bestyrelsen overvejet at fortsætte denne måde at aflevere på, også efter Corona.

Vi så, at børnene kunne få ro til at blive i deres leg uden afbrydelser og voksne, som havde mulighed for at være nærværende og ikke skulle deltage i snak med forældre, som afleverede og hentede.

Vi havde nu børn, som naturligt sagde farvel ved døren og forældre der gav udtryk for, at det var en god og tydelig måde at aflevere og hente deres børn på *og et stort ønske om at fortsætte denne måde efter Corona*. Forældrene oplever, at det er en god og nærværende måde at blive medtaget i døren og at have kontakt til en medarbejder, som har fokus på *deres* barn og dialogen.

Så, i denne tid hvor vi har skulle gå mange nye veje, er der dukket gevinster op ved at være tvunget ud i en hurtig ændring af vores hverdags praksis.

Kort og godt

„Dialog om epidemien - er vigtig, men leg er det bedste udgangspunkt, når det drejer sig om det abstrakte og ukendte.“

(Fra Ole Wohlgemuts artikel)